

Брой Трети, Месец Март, 2013 година

Издание на клуб "Млад Журналист" към ОДК-Шабла

"Младежта е съкровището на човечеството, най-свидния негов цвят и най-съкровената му надежда." Асен Златаров

Добре дошли в нашия брой 3!

Дните, седмиците и месеците си минават и се оказва, че вече пускаме третия брой на нашия онлайн ученически вестник. Три броя не са много, но не са и малко... Все пак капка по капка, вир става. Надяваме се издаването на вестника да стане традиция и да успеем да отразяваме точно и по интересен начин училищния живот.

В този брой ще пишем за събитията, които се случват в училище, за важните дати, които трябва да помним като деца на България, за наградите, които Златаровците спечелиха през изминалия месец... с една дума за всичко, което ни направи впечатление.

На 18 февруари се навършиха 140 години от обесването на Васил Левски. А тази дата не може да бъде просто подмината, защото Апостолът е

бил велик, е велик, и ще продължава да бъде велик.

Училището ни имаше празник на 16 февруари. Ръководството реши този път да отбележим Златаровия ден по различен от традиционния начин. В читалище "Зора" гостува младежки театрален състав с представлението "Тримата мускетари". Но за него ще научите малко по-късно на следващите страници.

А аз няма да отлагам и още сега ще споделя радостта. Нашите талантиливи деветокласнички - Десислава Димитринова Георгиева и Тара Георгиева Димитрова спечелиха поощрителни награди на Националния конкурс "Любовта в нас". Деси спечели своята награда за разказа си "Момчето на отсрещния тротоар", а Тара за компютърната си презентация на тема "Любовта в

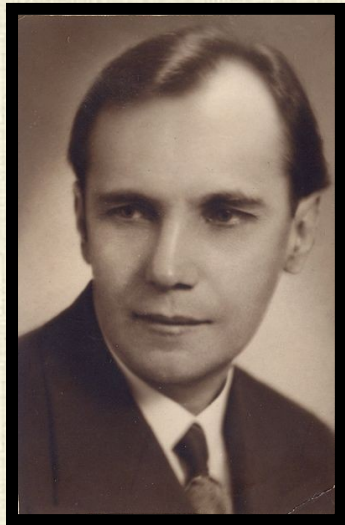
нас".

Тъй като сега Facebook е много актуален и постоянно виждаме "fb-манията", решихме да създадем наша страница. За това се погрижи Николета Баркова, която отговаря и за поддръжката ѝ. Вече имаме 37 харесвания и се надяваме да стават все повече. :)

В страницата всеки ученик може да изказва своето мнение за училищните проблеми и да споделя желанията си за подобряване на училищния живот.

А сега, за да не става прекалено дълго, ще завърша с един въпрос, който зададохме и в предния брой на вестника, но не получихме отговор. Знаете ли защо решихме вестникът да се казва именно Аура? :)

Деси Андропова

**АСЕН ЗЛАТАРОВ
(1885- 1936)**

Роден е в Хасково на 4 февруари 1885 г. Следва химия в Женевския университет. През 1908 г. става доктор по химия и физика в Гренобълския университет.

Учителства в Пловдив. Специализира в Мюнхен. Редактира списанията „Химия и индустрия“ и „Природа и наука“ и

библиотеките „Натурфилософско четиво“ и „Наука и живот“. От 1924 е извънреден, а от

1935 редовен професор в Софийския университет. Автор е на литературни статии, стихове, лирична проза и един роман. Сътрудничи на литературната периодика през 30-те години. Проф. Асен Златаров участва в създаването на Комитет за защита на евреите, заедно с вдовицата на държавника Петко Каравелов — обществена деятелка Екатерина Каравелова, писателя Антон Страшимиров, проф. Петко Стайнов и др.

Неслучайно Асен Златаров носи прозвището „Аура“, заради истински чистата си и морална личност. Неговата всеотдайност заразява всички околни. И днес ние се стремим да вървим по стъпките му, за да бъдем достойни Златаровци. Идеалите, които Асен Златаров утвърждава, са водили поколения наред към знанието и науката.

Хуманист, демократ и патриот, посветил живота си на народа и родината. Такъв остава Асен Златаров в паметта на българите. Той никога не прекъсва връзките си с родината. Чувството за дълг към родината е пътеводната светлина, която го води през целия му живот. Един достоен човек, чийто образ е символ на вечна, неугасваща светлина. Разсъжденията му за младежта и за добротелите на човека будят възхищение у всеки, който ги чуе. Със своята дълбока мисъл той оказва влияние както на съвременниците си, така и на нас днес.

Деси Димитринова и Луиза Карамилева

В КРАЯ НА ПЪРВИЯ СРОК

Отмина първата половина на учебната година. С това неизменно идват резултатите за срока. Срегнахме се с г-жа Валентинова, директор на нашето училище. Интересувахме ни успехът на класовете и проблемите за учебната 2012/2013 година. Ще започнем с данните. Средният успех на СОУ „Асен Златаров“ е

Добър /4.23/. Класът с най-висок успех е 12 клас

- Мн. добър /4.75/, а с най-ниски резултати е 8 А клас – Добър /3.56/.

Броят на отсъствията е един от проблемите в училището. Те наброяват 7 282, като 2 689 са неизвинени. С най-голям брой са 11 клас-622, след тях са 8 А с 350, а с най-малко са 6 клас - 20. На 12 ученици са изпратени известия, поради огромния брой неизвинени отсъствия.

Г-жа Петранка Валентинова изказа безпокойството на педагогическия съвет и своето отношение относно успеха и отношението на учениците към учебния процес. Отбеляза, че успехът пада, защото е занижен интересът на учениците към подготовката за училище. Привличат ги забавленията и пренебрегват уроците. Г-жа Валентинова сподели, че преди

години успехът на класовете не е бил под много добър. За подобряването му и сега се обмислят предложения за мотивация на учениците. Решено е да се увеличи размерът на стипендиите, като достигат до максималния брой - 50 лева. Това зависи също и от финансовите възможности на училището. До момента учениците, които получават стипендии са 15, от които 4 са пълни отличници. Равносметката би трябвало да ни насочи към по-задълбочена подготовка през втория срок. Успех, скъпи съученици!

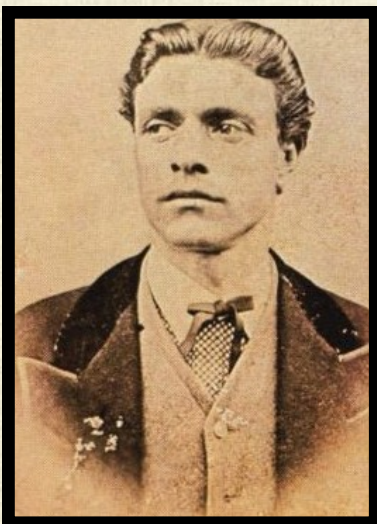
Вяра, Катя, Мила, Нанси

“...За правдата свята...”

Васил Левски—апостолът на свободата

Васил Левски е псевдонимът, с който е известен Васил Иванов Кунчев, български революционер, идеолог и организатор, основател на Вътрешната революционна организация (ВРО) и на Българския революционен централен комитет (БРЦК). Български национален герой.

Известен е и като Апостола на свободата заради организирането и разработването на стратегията за освобождаване на България от османско иго.

Тази година се навършват 140 години от смъртта на българинът, с когото най-много се гордеем. Повечето от нещата за него са вече казани и познати на повечето от нас, но малко от тях са наистина осъзнати. Левски не е този, който рисуват художниците, той е повече от личност. *Той е идеал, светъл пример, дело и мисъл.* Не стои окачен като портрет в класните стаи, а се е настанил дълбоко в нашите сърца, за да има нещо, което да следваме, когато не ни остане надежда. Апостолът е здраво стъпил на планината на безсмъртието и няма, а и едва ли ще има, личност, която да го измести оттам. Той превърна мечтата „за чиста и свята република” в осъществим идеал, за който трябва да се борим. Не само предците ни по онова време, но и ние самите сега.

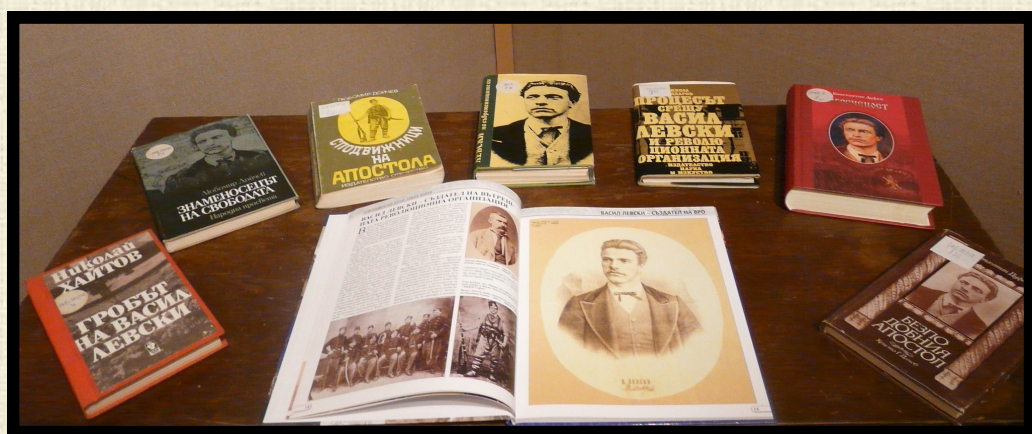
Природата рядко влага в един човек много

добродетели, а у Дякона са събрани всички чисто човешки качества в едно съзвучие. Неговото име е символ на нравствена чистота и сила. Откъде толкова воля да кръстосва поробената ни държава? Откъде такова самочувствие да седне с турците да пие кафе? И ако не изчака свободата, то не е защото не направи достатъчно или защото не я заслужава, а защото е предаден от хората, за които дава живота си. Левски се е почувствал предаден. Но не само от един човек, а от целия народ. И днес на неговата годишнина трябва да си зададем въпроса. Ако беше жив и сега те осъждаха на смърт, щяхме ли да те спасим, Апостоле !? Спи, Дяконе, повечето си мислят, че си просто футболен отбор. В моите очи ли? Там си гордост, че съм твоя наследница и нося българската кръв, светъл пример и вяра, че споменът за теб е вечен.

Николета Ташева

ВЪЗПОМЕНАНИЕ ЗА АПОСТОЛА

140 ГОДИНИ ОТ ОБЕСВАНЕТО НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

На 19.02.2013 год. в изложбената зала на Читалище “Зора” се проведе честване, посветено на 140 години от обесването на Апостола на българската свободата, Васил Левски. Два пъти в годината (на 18.07. и на 19.02.) националният герой ни обединява с идеите си за свята и чиста република И за всеотдайност по пътя на борбата.

Събитието бе организирано от Община Шабла, Читалище „Зора“ и ОДК. Подходящо украсената зала прие всички желаещи да отбележат

Литературно четене

На 27 Февруари 2013 г. се проведе литературно четене по повод 135-тата годишнина от рождението на големия български поет Пейо К.

Яворов. Организатори на събитието бяха Димитрина Стефанова – библиотекар в читалище „Зора“ и Деница Георгиева – ученичка от X клас. Нежна музика ни пригласяше , разгърнахме страници , пропиту с разбиващите се вълни в Яворовото сърце , проследихме възвишени чувства и пориви. Красотата на Яворовото творчество докосна душите на всички участници. Към края на мероприятиято г-жа Стефанова предостави възможност на участниците да покажат колко добре познават творчеството на Яворов . Учениците трябваше да сглобят от частите , които им бяха раздадени, стихотворението „Заточеници” .Тези „тънки нишки „ , които Пейо Яворов сплита в своите

годишнината. На фона на музика прочувствени ТЕ стихове за Апостола бяха начало и край на честването. Чрез словото на г-н Илиан Христатиев гостите си припомниха живота и делото на Левски. И всичко това пред погледа на героя. Той ни гледаше с ясните си сини очи. Червените рози, които поднесохме под портрета му, бяха израз на народната признателност. Националният флаг внасяше тържественост Цялата атмосфера ни направи съпричастни на националния празник. Тази вечер Левски отново ни обедини .

Всяко честване е доказателство, че дейността на Апостола и бесилото са го

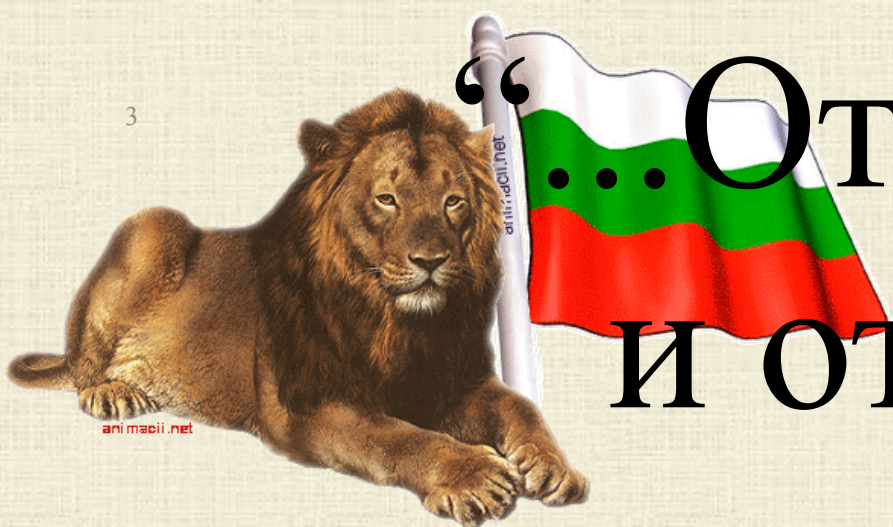

произведения , ни доказват , че той не е „просто поет” , но и художник , рисуващ своята душа с перо.

Тръгнахме си с малки награди и хубави спомени от този час, посветен на световния поет ЯВОРОВ.

Деница Георгиева , 10 клас

“...От урва на урва и от век на век!”

3ти март 1878 година

1878 година. На колко от нас е позната? Колко от нас знаят какво се случва тогава? Край на Руско-Турската война.

3ти март. Началото на Третата Българска държава. Подписването на Сан-Стефанският мирен договор. 3 март, 1878 година. Освобождението на скъпата ни България. Датата, възплаваща едно ново начало. На този ден е направена онази първа крачка, за която са дали живота си

хиляди верни „деца” на родината. Този ден ни доказва, че жертвите от Априлското въстание и от Батак не са напразни, че Левски, Ботев, Раковски не са се простили с живота си на вятъра. Нима това не е достатъчна причина за чест и гордост? Датата 3ти март бележи възкресението на нашият народ. За жалост обаче е факт, че сега само малцина са онези, които проумяват цената и ценността на нашето Освобождение. В днешно време някои от нас не честват деня на Освобождението, а просто поредният почивен ден, в който ще поспят до късно и ще поднесат цветя на паметниците за да се „покаже”, че празникът се чества, а след това всичко ще бъде както обикновено. Не е ли жалко?

Тази година честваме 135 години от този велик подвиг. Защо тази година не бъде различно? Да се замислим, че 3ти март не е просто дата. 3ти март е моментът, след който животът ни се обръща на 360 градуса. И не трябва да се замисляме затова само около дни като този, а целогодишно.

Николета Ташева

ПЪТЯТ КЪМ СВОБОДАТА

На 27.02.2013г. се проведе урок по родолюбие на тема „Пътят към свободата”, посветен на 135 години от Освобождението на България от османско владичество. Под звуците на патриотична музика часът започна в кабинета по история. Организаторите от ОДК-Шабла и СОУ „Асен Златаров” ни върнаха назад във времето, когато народът е показал единство в желанието си да преобрази живота си.

Ученици рецитираха патриотични стихове. Започнаха с фолклорната песен „Даваш ли, даваш, Балканджи Йово”, продължиха с „Изворът на Белоногата”, „Хайдути”, „Обесването на Васил Левски”, „На прощаване”

и завършиха с „Опълченците на Шипка”. Поезията създаде подходящо настроение у присъстващите за изслушване на лекцията.

Гост беше г-н Илиян Христатиев - главен специалист „Културно-историческо наследство”, който говори и онагледя с презентация факти от времето на Руско-турската освободителна война и Освобождението.

Благодарим на организаторите, госта и участниците: Десислава Георгиева, Диляна Жечева, Ева Ивелинова, Емилия Николова, Ива Ивелинова, Камелия Спасова и Мила Лозанова, които са отделили време, положили са усилия, за да подготвят този своеобразен час по родолюбие и за пореден път ни накараха да се гордеем, че сме БЪЛГАРИ!

Лина Христова

Златарови дни

Спортни срещи между осмите класове

На 6 февруари 2013 година по случай Златаровите дни в спортната зала се проведе футболна среща между момчетата от 8 а и 8 б клас. Подкрепяни от

своите съученички, момчетата показаха как се играе с хъс и желание за победа, но и още нещо важно - един отбор е силен само когато хората в него имат доверие едни към други. Въпреки оспорваната борба, в крайна сметка победи 8а. Съдия на мача беше г-жа Цанева, която поздрави и двата отбора за постигнатия резултат.

Седмица по-късно, на 13 февруари, се проведе баскетболна среща между момчетата от 8 а и 8 б клас. Играта беше оспорвана, като в първото полувреме поведоха момчетата от 8 а клас, но след кратката почивка, в която момчетата от 8 б събраха сили и се ентусиазираха, те поведоха значително и победиха. Накрая двата отбора се разделиха с желанието да се организират още много такива състезания.

В очакване на театрална изненада

Читалището светеше, чуваха се музикални инструменти и човешки гласове. Те ме завладяха, реших да вляза и да видя какво се случва. Оказа се, че присъствам на театрална репетиция. В града ни отново има театрален състав. Режисьорът, Димитър Янлъзов, се е спрял на пиесата „Оркестърът“ от Жан Ануи, френски драматург, една от най-

-видните личности във френската литература на 20 век.

Ще запазя в тайна актьорския състав. Най-малкото, което мога да ви съобща е, че в пиесата участват, както познати опитни местни артисти, така и дебютанти - ученици от нашето училище. Сюжетът е забавен. Надявам се да можем да се насладим на постановката през пролетта в читалище „Зора“.

Тръгнах си, след като пожелах успех на целия театрален състав.

Камелия Спасова

С „краля“ зад кулисите. :)

ТЕАТРАЛЕН ЗАВЪРШЕК НА ЗЛАТАРОВИТЕ ДНИ

На 15.02. 2013 год. по случай патронния празник на училището ни се проведе театрално представление „Тримата мускетари“ с участието на млади изпълнители от Младежки дом град Варна. Децата актьори завладяха вниманието ни с хубава интерпретация на романа, а заедно с това и с песни, танци. Остана въпросът, дали не можем и ние така?

Когато представлението приключи, поговорихме с актьорите и си направихме снимки. Студеният февруарски ден бе разведрен. Един чудесен завършек на Златаровите дни.

АУРА

